

«وِسْدَى هُونَدِى لە «لَهْنَى» دا

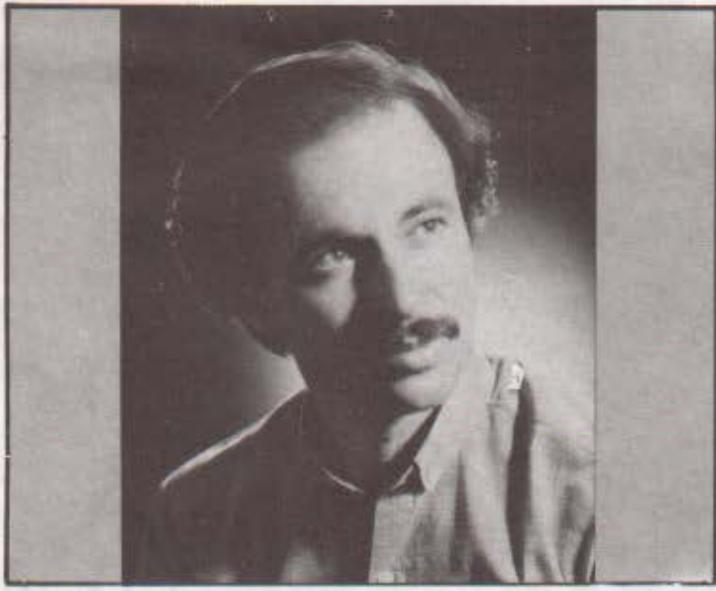
« بهشی یەکەم »

ئەتوۆ کە مروف فریا ناکەمی خۆی تىا بدۇزىتەوە . . ناتوانى ماناپىك بۇ بۇون و ھەلس و كەوت و رووداوه كافى دەوروبەرى لى «ھەلينجى» ! ملىونەها مروف كەتونەتە دەم شەپۇل و قەلەبەز دابەزەي دەرىالووشىكى شىت و ساماناتى بى پەى و بى كەنارو سنور . ئەو بىست و چوار سەغانەتى كە بەرۋىزى لە رۇزانى تەمەنى كورنى لە سەرى دەنۇوسرى ، وەڭ بىست و چوار چىركە لى ئى بەسەر دەچى . . هەرگىز فریا ناکەن بەگەرمى ، بەقۇولى ، بە ھۆش و سۆزەوە ھەست بە كافى خۇيان بىكەن . رووداوه كان ، دەم و چاوه كان ، دەنگ و باس و پىوستى يەكان ئەمەندە زۇرو ئالۇزو بەيەكدا چووو گىرو بەرالەت جۇراو جۇرن ، بەرادەيەكى واكە ھەر جەمسەرىڭ لە دەبان و سەدانى جەمسەرە كان ، مىشىك و دەررۇون و لەشى مروف بەلايەكدا رادەكىشىن . . چاوا بۇ ھەموو گۆشەيەك دەگىزى . . دەست بۇ ھەموو لايەك درېزدەكا . لۇوقى دەئاخىتىتە ھەموو كۈنىكەوە . لە ئەنجامىشدا . . ھىچ ! بە دوو چاوى پېقىن و تەماع و بىرسىيەوە دوو دەستى ئەقلىج و خالى و لۇويتىكى شىكاوو لە قۇرۇراوهو دەگەرىتەوە . . بۇ ئەوهنا كە جارىنلىكى دى بە ھەمان تاق كەردنەوە دا تى نەپەرىتەوە . . نەخىر ! رەنگە تەنبا بۇ ئەوه بگەرىتەوە كە «دەستى بەئاپ بگەيەنى» ! و دىسانەوە ، پاش ماوەيەك ، وەڭ بلىرى نە باى دىبىي و نە باران بەگۇر خۇى دەھاوىتەوە ناو قەپى شەپۇلە شىت و بى سەر شوينە كان .

راستە كارى ھونەرى و ئەدەبى ئەركىكى زۇريان لە ئەستۇدا يە ج بەرامبەر بە كۆمەل ، ج بەرامبەر بە مىژۇوو شارستانىتە و بەرامبەر بە جوانكارى بەرھەمە كە خۆيشى . بەلام لىزەدا دەمانەوى ئەوه بلىيەن كە لە سەرروو ھەموو ئەم ئەركانەوە ، ئەركىكى پېرۇزىرۇ بايەخ دارتر كەتوتە ئەستۇ ھونەر و ئەدەب بەرامبەر بە (دەرۇونى مروف) . ئەم ئەركەش تا دىت زىاتر وەڭ پىوستى يەكى گىانى مروف بەگۇر خۇى دەھاوىتە رىزى پىشەوهى مافەكەن مروف سەردەمەوە .

با بىزىن تا ج رادەيەك ئەم بۇچۇنەمان لەجىي خۇى دايە ؟ كە شارستانىت سەرى هەلداو ئىانى مروف ئالۇز بۇو ، ھەرچەند دەكەت رېڭگاي راستى لە چەدەت بۇ جودا ناكىرىتەوە گىرى كۈزە كافى بۇ ناكىرىتەوە ھەست بە لاوازى و ھىچ و پۇوچى دەكەت . . وەڭ بەرمىلىكى پې باروود سەر بەرە و چوار تل بۇيىتەوە كەس نەزانى بە كۈي دەگاۋ چى بەسەر دى . . ھەست دەكە ئەمېش و ملىونەها كەسافى وەڭ ئەمېش تەنها بورغۇ يەكە ، بۇلىرىنگە ، يان ئەوهتا واشەرىنگى ناو ئامىرىنگى زەبللەلحى ھەمىشە نەۋەستاو . . ھەر لە گەردان .

«زەمن» دەيىتە «وجود» يېكى خاوهەن قەوارەتى درى نامۇ بە مروف ، دوور لە ھەست پى كەردى و دوورلە خاوهەنلىقى ملىونەها مروف . ھېتىدە بەپلەو لەگۇر دىت و بەسەر دەچى بەرادەيەكى

بی‌هوده‌ی دهکات . . دهستار . با دهخواه مروف دههاری ،
دلی کهف دهکات . . خیل دهی و لافاوی رشانه‌وهی
سهرده کا ! ! ثا لیزه‌وه بومان تاشکرا دهیت که مروف . .
مليونه‌ها مروف ، تاج راده‌یه کی بی‌ثندازه پیویستی بهوه‌یه
هونه‌رو ثده‌ب دهستی بدهنه بالی و رزگاری بکهن . . لیزه‌وه
بومان ده‌سهمی که مروف چه‌ندی پیویستی به راگرتی خولی نه
دهستاره‌یه . راگرتی دهستاره که بهوه دهیت که جله‌وهی ثمه‌به
شیخی «ازه‌من» بدهینه‌وه دهست مروف . چرکه زه‌منیه کافی بُ
شیته‌لن بکنه‌وه . . جاریکی تر فیلمی زه‌من ده ترشه‌لوکی
دهروونی مروفه کاندا بشوینه‌وه (تیگه‌تیف) لی ده‌ریتین . .
گشت نیپی و سوزو تازارو خوشی و تالی‌یه کی زیانی روژانه‌ی
مروف له چرکه دهروونی‌یه کاندا چر بکنه‌وه جاریکی تر به
خاوی ، بهروونی ، به‌سوزی‌یکی راسته‌قینه‌وه فلیمه‌که بُ مروفه
پیشیل کراوه کان بخنه‌نه‌وه سه‌ر . . نه چرکه دهروونیانه که له
چه‌ندین سالی ته‌من - به پیوه‌ری روزی‌میر - ده‌ولمه‌نندترو به
پیزترن .

به تیگه‌یشتنی تیمه وای بُ ده‌چین که دوو چه‌شن چرکه‌ی
دهروونیان هه‌بن . ثم جیا کردن‌وه‌یش له‌سهر بناغه‌ی - ماهیه

لام گوشی‌ده مروف سه‌ردنه‌مان وا دیته بهر چاو . .
دنیا‌یه کی فراوان و پر له هه‌موو شتی دهوره‌ی داوه و به رواله‌ت
لهوه دهکات له هیچی که‌م نه‌ی . . به‌لام له راستیدا خاوه‌نی
هیچ نی‌یه ! ته‌نانه‌ت خاوه‌نی خویشی نی به چونکه خاوه‌نی کافی
خوی نی‌یه . . که چاومان ده‌گوئیزینه‌وه بُ گوشی‌ده کی تر
ده‌ینین : دنیای ناوه‌وهی مروف ، ساردو سامناکو
حالی‌یه . . شمشکه‌وتیکی پهی پی‌نبراؤو جی‌هیتاوه !
راسته له ده‌ره‌وهی مروف هه‌موو شت زورن . . به‌لام
به‌ده‌گممن تیایاندا هه‌یه تاشنا بن به ده‌روونی مروف . .
رووداوه‌کان له‌سه‌رورو ده‌سته‌لاتی ثمه‌مهون . . گه‌لی‌جاریش
ده‌بنه مایه‌ی پیشیل کردنی ماف و هه‌ست و سوزی ره‌وای ثم .
ده‌مو چاوه‌کان زوری‌یه‌بان هی ثه‌کتیری نه‌زان و درزون و
همل په‌رست و گه‌مژون . . ره‌گی مدردایه‌تی و راستک‌گوئی‌یان تیا
نایینی . . سلیان لی ده‌کاته‌وه و شورایه‌کی پولاین له‌تیوانی
خوی و کومه‌لدا هه‌لدنه‌چنی و له ده‌لاقه‌وه کونه‌کافی‌یه‌وه سه‌یری
ثم دیو قه‌لاکه‌ی خوی دهکات . . پیویستی و تاره‌زووه‌کافی له
ناخی سه‌ریه‌ستی خوی‌وه سه‌ر هه‌لناده‌ن . . به‌لکو له ده‌ره‌وهی
خوی‌دا به‌سه‌ریدا ده‌سه‌پیزی . . باز اپو به‌رزا نزمی‌ی نرخ و
که‌می و زوری ده‌سکمکوت و به‌رژه‌وه‌ندی به‌ره‌هم‌هینه‌رو
باز رگانه‌کان و ثه‌مانه‌وه گه‌لی شتی‌تر حمه‌زو و تاره‌زو و پیویستی‌یه‌کافی
مليونه‌های خه‌لک دیاری ده‌کدن و یاری پی‌ده‌کدن .

تده‌مه به‌گشتنی باری مروف (پیشیل کراوه) سه‌ردنه‌می
شارستانیه‌تی بورژواهه . که‌وتونه نیوان هه‌ردوو به‌ردناشی
دهستاریکی زه‌بل‌احمده . له‌لایک ده‌نگ و هه‌راو قهره‌بالغی و
شتوه‌مه‌کی زورو پیویستی‌یه‌کی له‌بن‌نه‌هاتوو سه‌رقائی و
خی‌رانی‌یه‌کی تی‌جگار زیاتر . له‌و لاشه‌وه بی‌ده‌نگی و کپ و
کپ‌یه‌کی سامناکو ثه‌هدی ، که له بی‌ده‌نگی شه‌وانی
گوره‌ستان ده‌چی و ، ته‌نیابی و داپچرانیکی ساماکتر که مروف
ده‌کاته دوژمنی کومه‌ل و کومه‌ل به مونه‌که‌ی مروف . . بی‌ئیشی و
ساردو سریه‌کی ثه‌وتونه که مروف تووشی خاوبونه‌وه بی‌زاری و

ههلویستی ، بیروهوشان پهربی بوکات و جیمه کی تزو کومه ای
یادگاری شاراوه مان له ناخدا سهوز بکاته وه . . هر یه که لم
باره دهروونیانه لماماوهی چرکه یه کدا ، یان چهند چرکه یه کدا
به سه ر مرؤوف دا دین و گهله جار ده به مایه هی جووه بهختیاری و
ثاسووده یه کی دهروونی که ئهگم - دهرووه مرؤوف - رینگ
بدات ، ره نگه تا چهند روزی جی دهستی به سه ر کردار و
قسه و ههلویستی مرؤفه که وه دیاری بدات . لماماوهی ئه و
چرکه یه دا ناخی مرؤوف به گرمی به پیر میوانیکی ثازیزی
دوروولانه ده چیت و توند باوهش ده کهن به یه کدا . . ئه و
میوانه ماندووه - خویه قی ! - له و چرکه دهروونی یه دا
جاریکی تر به دیداری خوی شاد دهیته وه لوی ورد
دهیته وه . . تاوه کو دلنيا ده بی لوهی هیشتا مرؤفه و نبوته
(تمامی) ! جا ههندی که س ، به تایه قی هونه رمه ندان و نوسه رو
شاعیران ، روزی چهند جاریک ئه م چرکه دهروونیانه بو خویان
را وده کمن و به داخه وه زور بهی که سانی تریش تاراده یه کی زور
لهم به هره یه بی بهشن . ئه م چرکه دهروونیانه چهشنه یه که می
(چرکه دهروونیه کان) . . ئه رکیان ئه وه یه که مرؤوف به خوی شاد
بکنه وه و له گهله خودی خوی دا تاشیان بکنه وه .

چهشنه دووه میان ئه و جووه یه که ره نگه زور بهی خه لک تا
مردن بی بهش بن لیتی . . ههندی کیش هن له کوتایی هه مو
قوناغیکی تمه نیاندا پیتی ده گمن ، و هک ههندی پاله وافی
چیروکه کانی کاک شیززاد ، که له دوایدا به دریزی باسیان لیوه
ده کهین . لهر استیدا هر ئه و که سانه هی که خاوه فی
پاشه که ویکی زور و چاکی چرکه دهروونی یه کانی چهشنه
یه کمن ، ریتی گهیشتن به چهشنه دووه میان بو سازکراوه و
پیتی ده گمن . پاش ئه وهی مرؤوف له گهله خویدا تاشت
دهیته وه و عاشقی یه کدی ده بن . . جیتی تر پیتی ناکری له و
قاوغه ته سکه دا بزی و ده یه وی پر به می یه کانی هموای پاک
هه لمرثی . . ده یه وی خودی خوی و هیواو ئاواتی عیشه
پیروزه کهی یتیمه دی . . ده یه وی گهلا و گولی عیشه دهروونی

شیززاد حه سه ن

شیززاد

لچیتاریکی دهیشی ده لوانه باریکی
لچابنایی داوه پیرسون

ئه دوو چهشنه بون . . ره نگه له ژیافی روزانه هر
یه کیکاندا چهند جاریک بکه وینه باریکی دهروونی و هه او
که (شته کانی دهورو بدمان) به چاویکی تر ، چاویکی رونو ترو
ووردتر ، بیینن . (ده نگی هورنی ئوتومبله کان ، نالهی
نه خوشی ، قروسکه هی سه گی ، ده نگی گریانی مندالی ،
لوانه وه دایکی . .) به گوی یه کی سوکتر . . به ئاوازیکی
سه بروه بیستین . تام و چیزیکی سه برو تازه له خواردنیکی
هه میشه بی بکهین . یان به بینی رووداوی ، ده م و چاوی ،

بداته بمر هه تاوو بگه شينه و . . بهلام - دهرهوهی مروف -
ریی نادات و دهست دهنته بینی . . (له چركه يه کی
دهرهوهی دا) مروف بریار ئه دات هه مورو شتی يەڭلایي بکانه ووه
كۆتاپی بەم گالىچجارە خویناپی يه بینی ! جا ئىز لېرە بە دواوه
يەکی لەم دوو ئەنجامە دەستگىر دەنی : يان ئەوه تا شۇرىشى دزى
خۆى بەريا دەکات و لەرىشەوە نەمامى ئەو عىشقة
ھەل دەكەنی توپورى دەدات و لەگەل - دهرهوهی خۆى دا -
رىيکدەكەنەوە خۆى دەھاوينه ناو شەپولە شىت و
سامانى كەكانەوە . يان . . شۇرىشە كە دز بە - واقعىك -
كۆمەلىك - بىرۇ فەلسەقە يەك - دز بە - دهرهوهی خۆى -
بەريا دەکات و قۇناغىكى نويى زىانى دەست پى دەکات .
رەنگە هەندى جارىش ئەو شۇرىشە هىنده خویناپى و كەللە
رەقنى كە بەجارى كۆتاپى بە زىانى پالھوانە كەي بینى . .
ئەمىشيان هەر سەركەوتەو سەرىپەرزى يه بۇ ئەو (عاشقە) !

ئەم چەشىھ (چركە دەرەونى يە) مروف دەگەيدىتىھ ئەو
قەناعەتەي كە ناشى دنيا جىي ئەم دوو دژوارەتىيا بىتىھ و : -
(ناوهوه) و (دەرهوه) خۆى .

ھەر دوو چەشىھ «چركە دەرەونى كان» پەيوەندى يەکى
بەتىيان پىكەوهەدەيەو . . تەواكەرى يەكتىن . بهلام ئەو
پەيوەندىھەندى جار شاراوهە تەماوى يە ، كە رەنگە ئەگەر
چاۋى ھونەرمەند نەنی نەدۇزىرىتىھو . . چىرۇك نۇرسى
ھونەرمەندو راسگۇي خاوهە تاق كەردنەوە زىندىوو راستەقىنە
ئەم چركە دەرەونىانەي پالھوانە كانى راوا دەکات و دېكاتە دىاري
بۇ خوینە كەنەي . . ئەم راوكەرنە بە تۇرۇ قوللاپى «وينە
ھونەرى يەكەن» ناو چىرۇكە كانى بۇ مەيسەر دەنی . لىرەدا
بەپىسىتى دەزانم كە نەختى لەوه بدويم ، ئايما تاج رادەيەك
«وينە ھونەرى چىرۇك» سەربەخۆيە جىايە لە «وينە
ھونەرى شىعىي» دوو خاسىيەتى سەرەكىي «وينە ھونەرى
چىرۇك» ئەم سەربەخۆيە دەچەسپىنى :

يەكم : لە بەرئەوهى چىرۇك ، جىڭە لە چىركەي دەرەونى ،
زەمن و جى و رووداوى تىادايە . . دەنی وينە ھونەرى يەكەن
ھەر لە سەرەتاوه تا كۆتاپى لە خزمەتى ئەو توخمە پىنگەنە راندا
بن و پىكەوهە لە چوارچىوهى كەسايەتى پالھوانە كانىدا
يىانگۇنچىنى .

دووھم : وينە ھونەرى يەكەن چىرۇك دەنی لە خزمەتى
بەرزىكەردنەوە ئاستى دراماو ھەلۈستە كاندا بىت ، بەردىۋام
بىتىھ ھەۋىنى پىنگە ياندى كەسايەتى چىرۇك و پالھوانە كانى . . بۇ
ئەم مەبەستەش نابى يەكتى بىرەنەوە دڑيەيەك بن . . واتە
ناشى وينە ۱۱ « بەن خەشىن و وا لە خوینەر بگەيەنن كە
بىرۇكەي چىرۇك و رووداواو كەسايەتى پالھوانە كە بەم پىزەوە دا
دەرەوا . . پاشان بىن بە وينە ۲۲ » ئەو تىڭە يەشتە بشىۋىنن و
پاشان بە وينە ۳۳ « رىڭايەكى تازە دەستىشان بىكەنەوە . .
ھەر دووھا ، ئەمە ئەوه ناگەيەنی كە وينە ھونەرى يەكەن دەنی
جووينەوە دەنگەدانەوە يەكتى بىن . . نەخىر ! پىپىستە
وينە كان پالەبەلە ئاستى ھەلچۈونە كە بەرز بىكەنەوە ھەرىپەكە يان
تىشكىكى تايىھەن و خاوهەن رەنگ و گەرمىي خۆى بۇ لایەك
لەلایەن تارىك و گىرە كەن بىرۇكەي چىرۇك كە رۇشىن
بىكەنەوە . . بە گىشتىشيان كۆمەك بىكەن بۇ بەستەوە
بىرۇ ھەستى خوينەر و سەرېجى راكېشىن بۇ وورد بۇونەوە
لىتكەدانەوە .

كە بەراوردى ئەو دوو خاسىيەتە سەرەكىي يە وينە ھونەرى
ھونەرى چىرۇك دەكەن بە وينە ھونەرى شىعىي بۇمان
ئاشكرا دەنی تاج رادەيەك جىهانى چىرۇك و شىعى لە يەكتى
جودان و لە ئاستى يەكتىدا سەرېخۇن . چونكە ئەرکى
سەرەكىي وينە ھونەرى شىعى لە دەرەدا رەنگ دەدانەوە كە
خوينەر بەزىنى و بىهاوينە دۆخى ھەلچۈون و داچۈون دەرەونى و
سۆزى راستەقىنەوە . ئىز بەرىسىار فى يە لەوهى خوينەر
بگەيەنی بە ئەنجام ، ھەر ئەمەشە پاساوى ئەوهى بۇ داوهەتەوە
كە وينە ھونەرى يەكەن بۇيان ھەنی يەكتى بىرەنەوە

وينه يه کي هونهري دا «پالهوانه کان» له گهل «خودي خويياندا» ثاشت بکهينه و هر بهو پي يه خويينه ريش والي ده کهين که خوي له کهسي پالهوانه که دا بدوزيته و هر له گهليدا ثاشت ده بيته و . دياره ته نها چيزوکنوسی زيره کو روشنبيرو راستگو ده توانيت ثم زه مينه يه ساز بکات . ثممه وهلامي پرسيايي يه کهم و له وهلامي پرسيايي دووه ده گهينه ثممه ثم نجامه : که چيزوکنوس ته او لمده دلنيا ده بي دوخى ده رونوئي خويينه لمباره بوئوه و رووبه رونوئي چركه ده رونوئي چه شني دووه مي بکانده و . واته ثم ده چركه ده رونوئي يه که لوونکه بيروکه کي چيزوکه کي يه و بدرجه سته کردن حقيقه تي که سايي تي پالهوانه که يه . . ثم رووبه روکردن يه به هوی چه شنکي ترى وينه هونهري يه و ده گردي و به چوار قوناغ ديتهدی :

نه گهر بومان بشي ثم قوناغانه بشويهينه ثدوا يه که مين قوناغانه شويهينه به تيشكىك که له ده رونوئي پالهوانه که وه ثاراسته ناخى ده گردي . . ثم تيشكه له چهند خاليکي قوولى ده رونوئه وه راسته و خوئ ثاراسته چهند خاليکي لاوازى و لاسه نگى پالهوانه که ده گردي . ثم وينه هونهري يه بهم چهارکه هله ده ستى ناوي ده نين «وينه کار» - «صورة الفعل» ، ثم قوناغه چركه ده رونوئي يه که ش ناو ده نين «قوناغى هستى» - «المراحل الحسية» - چركي ثم وينه کاره ، را وکردن ثم بها ئىنسانى يه شاراوانه يه له هملوئىستى ثم قهواره يان رووداو يان بيروکه - بدره رونوئي پالهوانه که ده بيته و ديارى ده دات ، .

قوناغى دووه ميان تيشكىكى تره له ناخى پالهوانه که وه ثاراسته ده رونوئي ده گردي . . راده کارتىكى ده دات . . ثم وينه هونهري يه ده رونوئي پالهوانه که ديارى ده دات . . ثم وينه هونهري يه دوو توئي دا ثم کاره ثم نجام ديت ، ناوده نين «وينه کاردانه وه» «صورة رد الفعل» ، ثم قوناغه چركه ده رونوئي يه که ش ناو ده نين : «قوناغى هوش» - «مراحل الوعي» . .

دزه يه کدى بن و له توئي گهرمي و ساردي و هلچوون و داچوون و شى بورونه وه ثاللوزه کاندا بىن و بچن . هر لم روانگه يه و هر خوم راده بيم که ثم پيتاسه يه بو شيعر دايرىم : «شيعر ده نگدانه وه رهنگ دانه وه چركه يه کي ده رونوئي خونه گرو قووله له توئي هارموني تيه کي موسيق دا تواوه تمه و هر لونه گرو قووله له توئي هارموني تيه کي موسيق دا تواوه تمه و هر لونه هونهري يه کاندا خوي دېتىتە دى». کهچى چيزوک شتىكى تره . . دنبايە کي تره و بنه ماو ئركى جياوازى خوي هېي که ثم توانين تاراده يه کي زور ناوي بىن - بنه مايە کي سۈزى و ئركىتىكى فيڭرى - دياره ثم مەش ئركىتىكى جيايەو له ئاستىكى تردايە که ده كەم وينه ثم ستوئي چيزوکنوس . بلالى ئىمەوه هر ئوه شە که كارىتكى واي كردووه ژمارە يه کي بىشومار شاعيرمان هەي (بەچاكو بەخراپ) ، کهچى ژمارە يه کي زور كەم چيزوکنوس و رۇمان نۇوسىان هە بن . .

ئىستا کانى ئوه هاتووه به شىيە يه کي تايىھقى لە وينه هونهري چيزوک بدوئىن و چەشىنە کانى دەستىشان بکەين . . لەپاش گە لالە كردن بيروکه کەم دەستىشان كردن كات و جى و روودا و جورى پالهوانه کان و ، له گهل دەستدانه پىروس بۇ نۇوسىنى يه کەمین و شە لە چيزوکه کەدا ، پرسيايىكى مەزن رووبه رونوئي چيزوکنوس ده بيته و : چۈن بتوانى زه مينه يه کي ده رونوئي واللای خويئر بسازىتى بۇ گونجاندى ئوه توخمه پىكھىنە رانە چيزوکه کەي ؟ !

دوا به دواي ثم پرسيايىر ، پرسيايىكى مەزنتر خوي دەهاوېتە پىشى : «چۈن و لە كويىوه هەنگاۋ هەلىتىتە و بەرە ده رونوئي پالهوانه کان و لە كام گۇشانمۇ كامىرا كەي ثاراسته يان بکات» .

لە وهلامدانه وه ئەم دوو پرسيايىر دا هەر دوو چەشىنە کەي وينه هونهري چيزوکمان بۇ وە دەرە دە كەم و ئىنە هونهري چيزوکه کەم پىكھىنە رەكانى چيزوکه کە پۇيىستان بە بۇ گونجاندى توخمه پىكھىنە رەكانى چيزوکه کە پۇيىستان بە چەند وينه يه کي هونهري وا هېي کە چركه ده رونوئي يه کانى چەشىن يە كەمان بۇ را و بىكەن . . واته ده بي دە توئي خوي ئەنچەند

ناؤذ بکات و خوی لیوه دهرباز بکات بهی لیپرسینه و وک میوان جیمانیلی و بروات . چیروکنووسی وریاو خاوهن برووا ، بشیوه کی ته تو وینه قفل ده نه خشینی که خوینه ناچار بکات رووبهرووی ثاسوی بمریلاوی «جی دهستی» هله لویستی پالهوانه که بیته و خوی لهه مان باردا بدوزیته و تا هله لویستی خوی دیاری بکات و بمراوردی بکات به هله لویستی پالهوانه که . . پاشان له خوی ورد بیته وه بزانی ثایا جی دهستی ته و هله لویسته پالهوانه که له ده رونه نام دا چی یهو چونه !؟ لیره وه لروانگهی نام بچوونانه و چهند نمونه یه که له وینه هونه ری یه کافی چیروکه کافی «نه نایابی» شی ده که ینه وه ، تا بزانیں لامگان خامه ره نگینه که (کا که شیرزاد) دا لکویدا بکده گرینه وه لکویدا لیک داده پچزین :

۱ - چیروکی : «خوشکه کان» :-

نام چیروکه بشیوه کی چر باسی نازارو خدمی کچنگی قهیره ده کات ، دوو خوشکی له خوی مندال تری هدن و هر دوو کیان به ناوتی خویان گه یشنوون که چی نامیش و وک هر پارچه شتیک فری دراوه و لبیرچونه وه تهنا فریای ته و ده که و خوشمه ویستیکی خوی بکاته دیاری و میرد بو په رثین خوشکی و خوی بکات به پرد بو په رینه وه و بیه که گه یشنی به فرین و نه بز و پاشانیش له ناهنگی شووکردنیاندا و وک که سی ماسوولکه و نیسانه کافی له کدی ترا زابن . . هله په ری . . بهم بشیوه یه و به نیانده وه چهند یادگارو بیه وه ری یه که دراما چیروکه که بره و ناشنیکی بره زتر هله لده کشی . . تا ته و ساته چرکه ده رونه یه تاییه که گه لاله ده بی و یه که مین قوناغی به دی هاته که دهست پی ده کات :

لایمه (۳۹) . . په ره گراف دووهم : «لها کاو - په رثین - خوشکت ده رگای لی کردیته وه . . منالیکی چاوزه ق ساوا خوی به باوهشی یه وه نووساندبوو . . و وک له روخساره بترسی . . زریکه لی بارز بووه . . دایکی زیاتر به خویه وهی

هرکی نام وینه کاردانه وه بیه ، را او کردن لیکدانه وه قولو و به سوزو راسته قینه کافی پالهوانه که بیه سه باره ت به و ها نیسانی یه ناشکر ابواهه ده ره روبه ره که بیه .

له نه جامی لیکدانو ناویته بیونی نام دوو تیشكه قوناغی سیهم دیته دی نه ویش قوناغی - هله لویسته - «مرحلة الموقف» که له تویی وینه که هونه ری دا دیته دی و ناوی ده نین - وینه هله لویسته - (صورة الموقف) . لم قوناغه دا هرکی وینه هله لویسته ناهو وه که گورانیکی ریشه بیه له هله لویستی پالهوانه که دا بدریا بکات . . جا ثیز چونیه ق و ره و شیوازی ته و گورانکاریه له هله لویستی - پالهوانی چیروکه که دا ، پشت به «فه لسه فه» و «بچوونه کافی» چیروک نووسه که ده بست . . ثایا گورانکاری یه که بره و پیشه وه یان بره و دواوه له خزمه نی کی و له دزی کی بیه . . نه مانه بابقی نام باسه مان نین . . بلام ناهو و گرنگ بیت و نای چیروک نووس پشت گویی بخت و ده س برداری بی ناهو وه که هله لویسته که پیویسته رونو و ناشکرای بیت . . نه ک له ته و مژو ره مزید تدا بشار در ناهو و خوینه بخه بینه گیزاوی خه بآلله وه . به لکو ده بی بارو دوختیکی و ها بو خوینه ساز بکری که بکه ویه بیکردن ناهو و لیکدانه وه .

قوناغی چوارهم ناؤده نین : «قوناغی جی دهست» - «مرحلة الاثر» واته ته و قوناغه که جی دهستی هله لویسته تازه که ده ستبیشان ده کات . جی دهسته که ج له ده رونه پالهوانه که داو «کارتیکردن بوسه ر» که سایه قی و ج له ده رونه پالهوانه که دا . . له واقع . . له ده ره ره . . نه وینه هونه ری یه بیم هرکه هله لدهستی ناوی ده نین :

«وینه قفل» - «صورة القفل» . دیاره که ده لین «قفل» مه بسته ناهو نی بیه که «قفل» له ثاسوی چیروکه که بذات و کوتایی به هه مو و شتی بیهی ، نه خیز ! مه بسته ناهو وه که ته و (وینه قفله) پیویسته قفل له هه مو و نه و کون و کله بره ده روازانه بذات که ره نگه بیرو هوش و سوزی خوینه ری لیوه

هلهچوو . . تنهنگه نه فس بیووی . . بمریسایت تا ده هات لیلتر
ده بیوو . . ههموو گیان که وته سه رشپول و گیزه نه مهستی و
شیقی . . پر به ژووره که هاوارت کرد : برو ده رهوه ! .
ثم وینه کاردانه وه یه تیشكی دووه مه و له ناخنی
پالهوانه که وه ثاراسته ده رهوه ده کری . . چیزوک نووس
به شیوه کی چزو سه رکه و تونو راده کارلی کردنی تیشكی
یه که م له ده رونو هست و سوزو لیکدانه وه پالهوانه که
دیاری ده کات و ده یه اویته قوناغی «هوشمه» . . پالهوان خوی
له باریکی سه بیدا ده بینته وه : «وهک گیان له بیرنکی کنی ناو
قه قه س» پاشان حدقه قه ثم باره کی بروون ده بینته وه :
«ئاشکرا بیوی . . .» و توشی جو ره بیه هوشی و خاو بونه وه
لاوازی کی پر قین ده بیه خوی بیه راگیر ناکری و پر به
ژووره که . . پر به پیستی شرمهزاری و لاوازی و قین و
هلهچوونه که هاوارت ده کات : «برو ده رهوه !

پاشان له لایپرهی ۴۰ / پره گرافی یه که مدا :

« . . . له داخانا گه ردانه و حیل و میخه کی بمرملت
پچراند . . هر به چه پول سه روپوتل اکی خوت کوتایه وه» تا
ده لی «حجزت به گیجه لیکی گهوره ده کرد . . شهریک خوت
تیاون که هی . . پاشان ده لی «کورسی یه کی بچوکت خزانه زر
پیته وه . . سه رکه تویی . . تا ده گاته ئوهه ده لی : «به هر
که شمه که شمی بیو خوت گه بانده وینه که ت . . دهسته کانت
برز کرده وه . . تا هیزت تیا بیو وینه که ده راکیشا . .
به دهسته وه هات . . .»

له تاویت بیوونی هر دوو تیشكی یه کم و دووه م قوناغی
سیهه می چرکه ده رونی یه تاییه تی یه که هی پالهوانه که هاتوته دی :
«قوناغی هله لویست» . . چیزوک نووس وینه هله لویسته که هی
به چریچر نه خشاندووه . . واته چهند و شمو ده برینیکی
لاوه کی خویان ده کوته نیوان پارچه کافی وینه که وه . . ره نگه
هر ئوهه ش وای کردنی که هله لویسته که به گورو وهک خوی
ده لی به «کت و پر» نه یه ته دی . . وینه هله لویسته که به سی پله

گوشی . . دوای هنگاوو نیویک گهیشته ثاست . . بو
ماوه بیه کی که م له بیدی رامان . . چاوت لیه نه تروکاند . .
چاوه لیه نه تروکاندی . . له بیدی کتی تی گهیشتن . . به بی باکی و
دوور له خوش ویستی یه وه قیزاندی : - شهرب ناکه هی . . ئوهه
بو ده گری . . ها؟

نممه (وینه کاره) وهک تیشكی له په رزنه وه ، له دوو
چاوه زهق ترساوی مندالله که وه ، له زریکه هی تو قینی یه وه ، له
تیرا مانه که هی خوشکی (شووکرده خاوه میردو منالله وه) . .
لهو قیزه بی بالکو بی بیه رزنه یه وه : «شهرب ناکه هی !» لم
خالانه وه ئاراسته خالی لاوازی و لاسه نگی و بی ده سه لاقی
پالهوانی چیزوکه که مان ده کری . . ئم تیشكی که له ده رهوه
پالهوانه که وه ئاراسته ناخنی کراوه و جیه بی لق ده کات ،
بوته مایه ئاشکرا کردنی حدقه قه هست و سوزی
خوشکایه تی په زین بہرامبهر به پالهوانه که مان . . ئو
په یوه ندیمه که تائیستا وای تیگه بشتبو که راسته قینه و پر
خوش ویستی یه کهچی وا په ردنه له سه ره لمالارو دروو
ده لسه ئاشکرا بیو . . لم قوناغه هی چرکه ده رونی یه کدا «که
قوناغی هستی یه» ، هست و نهست پالهوانه که ده هزی و
شرمهزاری دایده گری . .

هر له همان لایپره دا له په ره گرافی سی همدا (وینه
کاردانه وه) قوناغی دووه می چرکه ده رونی یه تابه تی یه که مان بو
دیبیتهدی : «وهک گیان له بیرنکی کنی ناو قه قه سیک
نیگا کانت به ژووره که دا بلاو ده بونه وه . . ئاشکرا بیو . .
زه مانیکه ئو خدمه قورسه ده شاریته وه . . به لام دوا شایی
ماله که تان . . شین و پرسه هی تویی ساع کرده وه . . نه بیو به
دلیله ئاویک و زه وی هله لتمزی . . هست و هوشت لای خوت
نه ما . . هست به دله کزی و خاو بونه وه یه کرد . . هر چوار
په لت ده له رزین . . پیلوه کانت خاو ده بونه وه . .
داده کشان . . ددانت جیپ کرده وه . . کرده لیوه ده هات . .
ده مت دا پچری . . خوینی رق و کینه له ده ماره کانتا که فی کرد و

هیمنی و له خوارازی بونیکی چنگ کوتی . . خونیکی قولی
لی ده که دی و ثاسوی چیز که لیره به دواوه به کراوه بی و
به ریلاوی ده مینیمه و . . وک ثاسوی ئه و خونانه که دینه
میوانی پاله وانه که .

۲ - چیز کی : «لو دیو دهرگا ئاسنینه که و » : لایپرہ ۶۰

«ئیواره بیه و گه یشتبه به ده رگای کوشکی ئه و کونه
خوشمه ویسته . . میشکت بیووه جی میدانی شه ره که کی
ته رواهه . . . هر لام وینه سه ره تابی بیوه بومان ئاشکرا ده بی
که چرکه که کی ده رووفی زور تایه قی به ریوه بیه و
چاوه ری کراوه ، له لایپرہ ۶۲ دا : «ئیستا دنیای میشک و
خوبه خخت کردن و لی بوردن جی دیلم . . ئه و که جی تی هیشم . .
تیکی شکاندم . . دوو قه دی کردمه وه فری تی دام . .
نه بده زانی چه نده ها شه و خومونم پیوه دیوه . . چه ندیش له زتر
لیقه شره که ما بیو ده گریام و کمس نیده زانی . .

هه روا چیز کنوس زیاتر سه رنجان راده کیشی بیو ناو
ده روونی پاله وانه که کی و باری هله چوونه که کی و هوی ئه و
هله چوونه مان بیو ئاشکرا ده کات . . «چا کم ئاگا لی بیو . .
باری به ئه لقہ کی زیرینی پهنجه نه رمه که کی ده کرد . . ئه و پهنجه کی
حه زم ده کرد وهک قهند بیکروزم . . تیشکی گلوبنیکی نه عله قی له
ئه لقہ که کی ده دا . . باریکه ترسکم شه وق ذه پریا به
چاومه وه . . . . . «بې بزه وه سه بیری ده کردم . . کافرانه لیم ورد
ده بیووه . . گەلی بی باک بیو . . . که ده که و شه ری
ته روا ده بیه که میشکی پاله وانی چیز که که بیو میدانی . .
ئاشکرا بیو له نیوانی هه ندی بیه وه ری تال و رو و خینه رو پروزه دی
هه لولیستیکی توله سینه ردایه . . چیز کنوس به هوی هه ندی
وینه هونه ری بیوه هه قول ئه دات جوزو چلوبنی ئه پروزه دی
توله سه ندنه بنه خشینی و له لایپرہ ۶۳ دا به چری ئه وینانه مان
به رچاوه ده که کی : «وا خوم ده نوینم گوابیه بی باکم . . باسی ئه و
کچانه بیو ده کم که له دوای ئه و خوشیان ویستووم . . «وا

یهک مه بہست چپر ده کاته وه : له سه ره تادا هرچی حیل و
میخه که و گه ردانه می هه بیه ده پیچر تی بیو وه لعور ووکه شه
ئاهه نگی و دلخوشی بی خوی رزگار بکاو پاشان به چه بیک سه رو
بیو نگی خوی ده کوتیمه و به مه بیستی ئه وهی سه رو چا ورووی
نه گه ت و بد بخنی خوی له ناو بعری . . وک بلیکی توله له
سه بی بکاری ئه نه هامه قی و چاره ره شی بی ده کاته وه . پاشان
هر هه مان خواتی توله و له ناوبردن له : «حجهت به
گیچه لیکی گه ورده ده کرد . . شه ریک خوی تیا ون که دا
دووپات ده بیت وه و ئنجا کوتایی بیه (وینه که) ده هیئت و وینه
هه لواسر اوه که خوی راده کیشی ویکه وه لاسه نگ ده بن و
ده که ون به سه ره مدا . . وینه که وردو خاش و باسکیشی
بریندار ده بی . . خویتی لی ده تکی . . دیمه نی تکه خویتی کان
خمریکه گه رچی بەخە بایلیش بی نه ختنی ئاسووده بی بە خشی بە
پاله وانه که . . بە توکه خویتیانه ، خویتی «پرووسوری» بیو کیتی
دینه بەرچاوه . . بلیکی ئه نم تکه خویتیانه هی بیو کیتی بی ! ?
ئای چهند جیاوارازی له نیوانی ئه نم خویتی و خویتی تکاوی ئه
شەوی خوشکه که دا هە بی ! ! بەر بەرە چیز کنوس
رمان ده کیشی بەرە قۇناغى چوارھم : «قۇناغى
جی ده ست» . . تا بە تەواوی ده گەین بە (وینه قفل) و قۇناغە کە
دینه دیدی . .

لایپرہ ۴۱ : «چاوه کانت داخست . . دوا دلۆپ
فرمیسک لە نیو بزنانگە کانتا مایمە و . . نەر زایه سەر رۈومەت . .
بەر بەرە بی ئاگا بیو . . بی ئاگا تر . . دواش وک بەر دینکی
زور گرگان . . کەوتیتە بن گومى خەویتیکی قوول . ! جی دەستی
هه لولیستی پاله وانه کە له سەر دەور و بەرە کەسافی تری چیز کە
تەنها ئووه ندی بیه : «خەلکە کە وک مەر دوویلک جی بیلەن . .
ژورە کە بیان چۈل كردى» و ده رگا کە بیان له سەر داخست ! له سەر
ناخ و ده روونی خویشی لە وە دا دیاری دە دا کە : «وک
بەر دینکی زور گرگان . . کەوتیتە بن گومى خەویتیکی قوول ! »
وک بلیکی لە ئەنجامی ئه و هه لولیستی جۆرە ئاسوودەنی و

باسی خوئی بُز دهکم . . و هک باسی پایتهختیکی قهشهنگ و
گهوره و قهله بالغ بکم . . «گالته بهو شتانه دهکم ئیستا
ههیهقی . . دهین . . یا ههیوون» «دهنی ههست به شەرم و
پەشیانی بکا . . لە چارەکە سەعاتی يەکەمدا ورۇ كاسى
دهکم . . دەنخەمە گریان و قوریپان . . هەرەسى پى دەھىم :
وەڭ شاخنیکى مەزى بنكۈل» .

پالەوانى چىروكەكمان لەبەرەدرگى كوشكى ئەۋە ئافەته
دلەرقۇنىيەن بى بەزەنلىيەن بى بارەدا راواھەستاوه و پەنچەی ناوەتە سەر
زەنگەکەو دېمەنی كوشكەکەو بى دەنگى و كشومانى وياڭو
خاونىنىي ناوجەكە خەبالو ئەندىشە دەگۈزىنەوە بۇ :
«لەلەپەرە (٦٦) دا : هات و هاوارتان . . هەناسەتان . . تەف
جىنپىتەن . . نارەقەتان . . چەرەدۇوكەلى باولك . . لايەلايە
پېرىخەمى دايىك . . گۈزەي پەرەمېز . . هازەر گۈزانىيەكى
برىندار كە لە ئاشى زادىيەكانەوە دى . . تىكەل بەيەكتىرى
دەبن . . بۆيە كە لەبەرەدەم ئەم جۇرە كوشكانە دەۋەستىن .
گەلىيەن ئەقتانە بېرسىن . . ئەم وىنە تىيەنكىشە قۇولىيەكى
زىاتر . . مەودايدەكى دوورترۇ فراوان تر دەبەخشى بە ئازارو
خواستى تۈلەي پالەوانەكمان . . جارىنلىكى تىريش لە لەپەرە
(٦٨) دا بەچەند وىنەيەكى خېراو چۈپر سووربۇنى
پالەوانەكمان بۇ دەرەدەكمۇي لەسەر ھەلۇيتسىتكى
چاوهەرگىراو . . تۈلەسەندىنلىكى بى بەزەنلىيەن : «پۇيىستە ئىمەرە
ئىوارە . . ئەكتەرنىكى بىلىمەت بىم . . پالەوانىكى شىتى
تۈلە . . ئەگەر پېستە سېپىيەكەت بىكەي بەرەشمال . .
رەشەبامى تى بەرەدەدەم . . گەر بۇنى بە زەھىيەكى وشك . .
من نابارم^(١) . . چاوهەكانت بىن بە زەنگى كەلىساش . . هەزار
سالىش زەنگەنلىيەن . . گەر عىسا بىم رووى تى ئاكەم . . . . .
«دەنی واتلىي بکم . . وەڭ مۇمۇي بەجەواى ئىوارەيەكى زۇر
درەنگى سەرگۈزى پياوچاڭىڭ بتوئىتەوە . . . . ئەم پرۇزەو
نيازانە والە پالەوان دەكەن كە بروايەكى زۇرى بە خۇى هەنى و
ابزانى من . . زەنگەكە لە دەليا لى دەداو دەنگ دەدانەوە» .

لەپاش ھەموۋ ئەم وىنانە . . زەمینەكە تەواو خوش دەپى بۇ
گەيشتن بە چىركە دەرەوونى يە تايىھەن بە چاوهەرگى كراوهەكە :
لەلەپەرە (٦٩) دا لە گۆشەيەكى لابەلاوه وىنەيەكى كار
دەنەخشىنى :

«دواى چەند چىركەيەك چاوهەرۋانى . . خەنەخشى سۈلىك
ھاتە بەرگۈت . . كەمپىك بەزۈزۈدارى سۆلەكەي بەدواى
خۇيىوھ رادەكىشا . . تا گەيشتە ئەودىيە دەرگاکەو . .
لەوەدەچوو چەند مەلىكتان لەتىوان بۇونى . . چاوت
نەتروكەند . . دەرگا زەلە ئاسىنىكە كەلەپىنىكى تى كەوت . . هەر
لە كەلەپىنىكەو دەم و چاۋىنكتى بىنى . . ئەرپووه نەبۇو كە
سالەھاى سال بۇو . . بىنى ئاشتا بۇوي . . رۇوویەكى چىرچ و پېز
لۇچو ناشىرىن بۇو . . رۇوى پېرەزىنک . . . . «گەلىي سامانلاو
دەۋار بۇو . . خۇين لە رۇوتا پەزى . . مەردووانە . .
بەقىزەوە . . بە فى دەنگى لەۋىز چاوه كۈزاوه كانىھەو
تى ئەرۋانى . . ئەئىرەش چىرۇڭ نووس نايەوى بەو ئاسانى يە
دەست لە يەخەن خويىن بەكتەھەو پاشان بەم «كلىز»^(٢) وىنەي
كەرگەن دەكتەمەوە قۇناغى يەكەمى چىركە دەرەوونى يەكە
دىيىتەدەي : «پېرەز ئەستەكەي بىنى بېرىت و لە جاران تۈۋەرەن
گۇنى :

- ها . . هۇو . . نېرە بىدۇشەيە . . كۈرم تۇ نازا ئىت خاتۇ
نەسرىن وەك دەرىپى و زېركاراس كوشك دەگۈزى . . . . تۇند
دەرگاکەي بەزۈوتىدا داخست .»

بەتمەمائى چى بۇو . . چاوهەرۋانى چى ئەتكەردو چى
دەبىنى^(٣) ! تىشكىكى زۇر بەتىن كەوتە سەر خالى لەوازى و
ھەستى غەزىيەن و نائومىتى و فە ھوودەن خواستى
تۈلەسەندىنەكەي . . دوايدەداي ئەۋە وىنەي «كاردانەوە»
قۇناغى دووهەمى چىركە دەرەوونى يەكە دىيىتەدەي : «تەقەي
دەرگاکە كاسى كردى . . لەودىيەوە هەر بولەي بۇو . . دوا
رەستەيت بەلاوه سەير بۇو . . رەستەيەكى واپووت و لە دەمەنگى
واپى ددان بىتەدەر . . بە هەناسە ساردى گەرایەنەوە . . گرانات

فی . . زریکمه یه ک ماله که وله ک پمراهی کاغذ بله رینته وه . .
تندگه گهین پالهوانی چیروکه که به تاسه وه به همه مهو ثاوات و
خواستیکه وه چاوه روانی له دایلک بیون مندالیک ده کات . .
به لام له سی همهین دیتری چیروکه که وه هنایه ک بو نهوده ده کات
که نرخ وبایه خی ثم منداله چاوه ری کراوه له چی دایه : «بو
بنخوی نه مشه و منالیک . . خاوهن دوو چاوی زهق و زیندوو
له دایلک ده فی . . نای له بینای ! ! » که وانه ثم دوو چاوه . .
نهو بینای یهی به منداله چاوه ری کراوه که وه یه . . نینی و رازی
ثم ترس و خوشی و چاوه ری کردن ونی دهنگی و دله را کی یهی
پالهوانه نایینا که مانه .

چیروک نوس وله کبلی نی نهواو خوی له تاق کردن وه که دا
تواند بینه وه . . بمه پیری ورد کاری و راستگونی یمه . . به هنی
وینه هونه ری یه کانه وه . . پله به پله و هنگاوه به هنگاوه
ه لچوونو داچوونه کافی ده رونی کابرای کویره مان زیک
ده کانه وه . . وا هست ده کهی . . نه مشه و همه مه دایکیشی
بین . . نه مشه و دارو برد . . وینه سهر دیوار . . مه نیجی
مامان . . زنی که ت . . پشیله ره شه . . بینه شهواره و مناله که
بر فین . . ده بین دوور دوور ده بین . .

نایینایی پالهوانی چیروک بوته مایهی دوو غمی گه وره و
سامانک بوی : همه مه زیانی لا بوته نینی و ترس و گومانیکی
مونه که فی و زه بلاح . . ئاخوچی له دوورو بعرو دوورو نزیک و
له پال خویدا رwoo ده دات و ثم ای نی ئاگایه ؟ «زوو گه وره
دنه . . هدر به م دوو چاوه . . لم بانی تو . . دارو برد و زه وی و
ثامان و روناکی و تاریکی ده بینی . .» الله ئیستا که وه بیر
ده که بینه وه . . چون بی به سیخوری ثم زنی ئی شرم و سرو
نینی کانیت له لا بدر کتی . . غم و بی بهشی و ناثومیندیه کی تریش
له لاهه سواری سمری بووه و لی نایینه وه . . ده دست بدر داری
نایی :

« - که له گه لاما راده کشی با چاویلکه که ت هدر له چاو
نی . . کیم و لیکی ده مرشیتنه وه !

هنگاوه دهنا . . وله نهودی ته ریث به سهر شانه وه نی . .
به لی ترمی پر و زه و نیاز و پیلافی چاوه ری کراوه . . کوژراوه . .
ده نیته سه رشانی و چوار پارچه که زور ده بیه زین و ماوهی
نادهنه به ته واوی و به کاملی قوناغی «هوش» بیریت . . ته قهی
ده رگا ناسنه که . . بوله بوله که نهودیو ده رگا . . دوا قسی
پیره زنه که . . دیمه فی ده می فی ددانی پیر زنه چرج و لوچه که . . نه و
که م و کوری یهی توشی پالهوانه که ده فی له هینانه دی و بربنی
قوناغی «هوش» دا کاریکی وا ده کات وینه هه لوبیستیش
رپون و ناشکرا نه فی و نه و قوناغه شی بو نه بری . . ته نانه
هه لوبیسته که وا دره نگ ده که وینه قفل و قوناغی
«جي دهست» پیشی ده کهن . . نهودتا قفل له چیروکه که ده داو
ده لی : «همه مه شتی گزرا . . وله گزرا فی سرو شتیک . .
دوای هه ره شه بایه کی شیت . . که چی به دوای ثم وینه
قفله دا ده لی : «چ روزنکه ده فی . . که همه مه که لاهه کان
بن به کوشک . . نه گینا همه مه کوشکه کان ده بنه که لاهه . .
ئاشکرایه که تا ج راده بیک ثم هه لوبیسته ره مزی یه و له گمل
نه وه شدا نه گم زیان لای نی ورد بینه وه ده بینن چه کدره کردن وه و
سه وز بونه وه پر و زه کوژراوه که بینی . . توله سه ندن ! ثم
جاره بیان مهودایه کی چینایه فی و فراوانتری ده داتی به لام به
ره مز . . نه ک به بدی هینان . . له راستیدا کا که شیززاد له
تیکه لکردن و پاش و پیش خستنی ثم دوو قوناغه و وینه
هونه ری یه کانیان دا جوزه یاری کردنیکی سه برت له گمل ئاسوی
چیروکه که دا کردووه . . به هر دوو وینه قفل و هه لوبیست . .
به شداری له نه خشاندی ئاسوی چیروکه که دا ده کهن :
له ویاندا . . ره شه بایه کی شیت همه مه شتیکی گزی بوه
له میشاندا : « نه گینا همه مه کوشکه کان ده بنه که لاهه ! »

۳ - چیروکی «گری» :

«شهو دره نگه بو ناخه وی . ?» «نه ک مه نیجی مامان . .
هه رچی فریشته خیرو شه همیه له ئاسانه وه هاوار بکهن . .
تو ناخه وی . . چه ند حمز ده که گویت له به کدم زریکه کی